

er i alt Fald helt og holdent et Underænderingsforslag, derimod er Nr. 32 delvis Ænderingsforslag, delvis Underænderingsforslag; imidlertid vil der ved Afstemningen blive taget Hensyn dertil, og der vil ikke derved voldes nogen Vanskelighed.

Forhandlingen om Lovforslaget med de stillede Ænderingsforslag og Underænderingsforslag er aabnet, og jeg giver Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren (Rump): Det er jo et ikke ringe Antal Ænderingsforslag, som ere blevne stillede af Udvalget — med Hensyn til de aller fleste har der jo været Enighed — men kun saa af dem have nogen videre indgribende Betydning, de fleste vedrøre helt underordnede Punkter og ere til Dels Reaktionsændringer. Jeg skal tillade mig kortelig at gennemgaa dem.

Det første Ænderingsforslag, som gaar ud paa at udfyde den sidste Del af Stykke 2 i § 1, medfører egentlig ikke nogen Forandring i Lovens Indhold, idet det, som her udfydes, vil findes optaget i Ænderingsforslag Nr. 18 til § 23. Det er en Bestemmelse vedrørende den i Lovens Afsnit III. omhandlede Materie, men da Afsnit III. kun indeholder en enkelt Paragraf, er det forkommet Udvalget mere ønskeligt at flytte den Slutningsbestemmelse over til § 23. — Ænderingsforslag under Nr. 2 gaar ud paa at fjerne et Par Ord, som staa utydelig. De findes i øvrigt i den nu gældende Lov, men ved nærmere at undersøge, hvorledes de ere komne ind, viste det sig, at der i Paragraffen i den nuværende Lov under dens Behandling i Rigsdagen blev foretaget en Ændring; medens der tidligere henvises til en Paragraf, gik Ænderingsforslaget ud paa en Henvisning til en anden, uden at man var opmærksom paa, at saa passede Ordene „Begyndelsen af“ ikke; de burde derfor have været udeladte. Det er den lille Rettelse, som man benytter Lejligheden til at foretage. I Forbindelse med Ænderingsforslag Nr. 3 skal jeg berøre Nr. 9, 10, 12 og 15. Vi have foreslaaet her foran Ordet Erstatning at udelade Ordet „fuld“. Som det ved 1ste Behandling blev gjort opmærksom paa, varierer Lovforslaget og ogsaa den nu gældende Lov Udtrykkene med Hensyn til Erstatning i ikke ringe Grad; der tales stundom om Erstatning, om fuld Erstatning, om passende Erstatning, om passende Bedeslag. Det har forekommet os, at man burde simplificere Udtrykkene og overalt kun bruge Ordet Erstatning, og hvorledes saa denne fastsættes, bestemmes i Lovforslagets § 25, hvorefter det til Slutningen bliver af Ret-

ten udnævnte Takstationsmænds Sag, naar man ikke ellers paa anden Maade kan komme til et Resultat, at fastsætte Erstatningens Størrelse. — Under Nr. 4 er der af et Mindretal stillet et Ænderingsforslag, som Flertallet ikke kan anbefale. Ænderingsforslaget gaar ud paa, at der paa enhver Landsbykirkegaard, hvor der ikke nu findes Vighus, skal opføres et saadant, eller at der skal opføres et saadant i Nærheden af Kirkegaarden, og at Beføstningen skal afholdes af Kirkeeeren. Man blev meget let enig i Udvalget om, at det i og for sig kunde være særdeles ønskeligt, om man alle Begne, altsaa ogsaa paa Landet, paa samme Maade som det er Tilfældet de fleste Steder i Købstæderne, havde Vighuse, hvor straks efter et Dødsfald Liget kunde sættes hen, hvilket navnlig vilde have stor Betydning for smaa Hjem, særlig saadanne, hvor hele Lejligheden er indstrøket til en enkelt Stue, men deraf mener Flertallet ikke, at det følger, at man skal sætte det ind i dette Lovforslag; det kan ikke nægtes, at det, for at bruge et Udtryk, som seldt forleden Dag, falder uden for Lovforslagets Ramme. Det er en sanitær Foranstaltning, der vel for saa vidt ogsaa kan vedrøre epidemiske Sygdomme, som der kan være Tale om et Dødsfald, foranlediget ved epidemiske Sygdomme; men det gaar jo langt derud over, Bestemmelsen om Benyttelsen af Vighuset gælder alle Dødsfald. Det er i Virkeligheden ikke andet end en almindelig sanitær Foranstaltning, og optager man først en saadan i denne specielle Lov, kunde der jo ogsaa være Tale om at optage andre. Men dertil kommer, at Flertallet frygter for, at en saadan Bestemmelses Optagelse i Loven vilde kunne berede Loven Vanskeligheder, vilde kunne bewirke i hvert Fald, at den ikke blev særdis i denne Samling, og at Forslaget kunde blive til Lov i denne Samling vilde jeg for mit Vedkommende meget ønske. Saaledes som Ænderingsforslaget er affattet, mener jeg ikke, det kan blive til Lov, idet det indeholder en Bestemmelse om, at Beføstningen skal afholdes af Kirkeeeren. Men det er en Beføstning, som ikke paa nogen Maade kan paalægges Kirkeeeren. Der haves ikke nogen Hjemmel dertil, den gaar langt ud over de Forpligtelser, som paahvile Kirkeeeren. Den maatte altsaa paalægges andre, og selv om den var paalagt andre, vilde der ogsaa kunne opstaa Tvivl, idet nemlig Kirkeeeren er forpligtet til, hvis Kirkegaarden maatte vise sig utilstrækkelig, at afholde Beføstningen ved dens Udvidelse. Men saa har Kirkeeeren Interesse i, at Kirkegaarden ikke bliver benyttet ud over det, som er